

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/113/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010065
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6920010065.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.04.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného I. R., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, písm. c/ Tr.zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/10/2020 zo dňa 14.10.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/10/2020 zo dňa 14.10.2020 bol obž. I. R. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, písm. c/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

od 18.06.2016 až do 14.10.2020 v obci V., okres Rimavská Sobota, Slovenská republika a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 odsek 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá mu vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 2P/435/2014-45 z 22.09.2015, právoplatným a vykonateľným 10.11.2015 a to prispievať výživným na svojho syna mal. H. R., nar. XX.XX.XXXX v G. U., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na každé neploleté nezaopatrené dieťa mesačne, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku do rúk matky dieťaťa G. R., nar. XX.XX.XXXX v G. U., trvalým bydliskom V. XXX, prechodne bytom B. W. XX, okres G. U., čo predstavovalo od 18.06.2016 do 30.06.2017 sumu vo výške po 27,13 € mesačne, od 01.07.2017 do 30.06.2018 sumu vo výške po 27,32 € mesačne, od 01.07.2018 do 30.06.2019 sumu vo výške po 28,08 € mesačne a čo predstavuje od 01.07.2019 až doposiaľ sumu vo výške po 28,78 € mesačne, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území Slovenskej republiky nikde nepracoval a stále nikde nepracuje, aj napriek absencii zamestnania bol vyradený pre nespoluprácu z evidencie uchádzačov o zamestnanie na príslušnom ÚPSVaR Rimavská Sobota, oddelení služieb pre občana a nepoberal a nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, čím mu vznikol za uvedené obdobie do 14.10.2020 dlh na bežnom zameškanom výživnom pre matku dieťaťa G. R. vo výške 1451,11 Eur, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 11T/2/2016 z 29.01.2016, právoplatným a vykonateľným 17.06.2016, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce na 150 hodín a taktiež bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 3T/32/2019 z 31.05.2019, právoplatným a vykonateľným 01.07.2019 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky, t. j. do 02.07.2021 a bola mu uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zameškané výživné.

Za toto konanie ho Okresný súd Rimavská Sobota odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona na trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona trest povinnej práce je povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zákona ak obžalovaný v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená podal odvolanie okresný prokurátor v Rimavskej Sobote, aj to len do výroku o uloženom treste.

V odôvodnení svojho odvolania okresný prokurátor uviedol, že rozhodnutie súdu ohľadne uloženia trestu povinnej práce obžalovanému I. R. pokladá za nezákonné a neprimerané.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Už v priebehu prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom svedkyňa a zároveň poškodeného G. R. jednoznačne vypovedala, že obžalovaný ako otec maloletého dieťaťa nezaplatil žiadne výživné na toto dieťa, tiež podotkla, že u I. R. bola i ďalšia dcéra, ktorú mu už však úrady zobrali, nakoľko sa o ňu obžalovaný riadne nestaral. Čo sa týka obž. I. R., že s novou družkou vychovávajú dve maloleté deti, z ktorých jedno je postihnuté, súd sa uspokojil len s takýmto vyjadrením obžalovaného a nevyočul k jeho tvrdeniam súčasnú družku.

Ďalej okresný prokurátor uviedol, že obžalovaný už bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/32/2019 z 31.05.2019, tiež za prečin zanedbania povinnej výživy a bol mu uložený podmienečný trest odňatia slobody na 18 mesiacov, so skúšobnou dobou na 2 roky, s obmedzením zaplatiť zameškané výživné, pričom predmetné odsúdenie má za svoje ďalšie deti, nie za dieťa, ktoré patrí poškodenej G. R.. Poukazujúc na uvedené preto považuje okresný prokurátor súdom uložený trest pre obžalovaného a to trest povinnej práce vo výmere 200 hodín za neprimeraný a v prípade aj s poukazom na jeho aktuálny odpis z RT, aj za nedostatočný.

Z uvedeného dôvodu preto okresný prokurátor navrhol, aby v dôsledku podaného odvolania krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste pre obžalovaného I. R. zrušil a sám rozhodol tak, že mu uloží zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody. K tomuto písomnému odvolaniu okresného prokurátora sa obžalovaný a ani jeho obhajkyňa písomne nevyjadrila.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd prejednával odvolanie okresného prokurátora, sa obžalovaný I. R. nedostavil napriek tomu, že doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, ale bola prítomná jeho obhajkyňa.

Obhajkyňa v konečnom návrhu za obžalovaného uviedla, že nesúhlasí s návrhom okresného prokurátora a s jeho odôvodnením, chce preukázať a predkladá do spisu, že obžalovaný je evidovaný na úrade práce, nepoberá však žiadne sociálne dávky, dokonca mu bol odňatý aj rodičovský príspevok, jeho družka, ako to už bolo predtým deklarované, je v súčasnosti 3-krát tehotná a je v 7. mesiaci tehotenstva, pričom ak by došlo k nepodmienečnému trestu odňatia slobody u obžalovaného, ona by nebola schopná postarať sa o seba a tri deti, ktoré by pravdepodobne skončili v ústave. Všetky tieto okolnosti vzal podľa obhajkyne do úvahy už prvostupňový súd a preto podľa nej spravodlivo vo veci rozhodol. Z tohto dôvodu preto navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že on v intenciách písomného odvolania okresného prokurátora navrhuje vzhľadom k tomu, že sa obžalovaný opakovane dopustil tej istej trestnej činnosti, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že v danom štádiu trestného konania odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z predloženého trestného spisu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa bránil tým, že preto neplatí na zverené dieťa manželke alebo bývalej družke, lebo mali dohodu, že on nebude platiť na jedno dieťa jej a ona nebude platiť na dcéru jemu. Takže z tohto dôvodu preto neplatil výživné. Tiež uvádzal, že poškodená nevypovedala celkom pravdu o tom, aká dohoda medzi nimi o výchove dieťaťa bola. Ďalej je zo spisu zrejmé aj to, že naopak poškodená R. uviedla, že síce takáto dohoda bola, ale neskôr, keď dcéra bola odňatá obžalovanému a vrátená jej, tak už potom mal jej platiť a dlh v súčasnosti na výživnom by mal byť viac ako 1 200,- €.

Je nepochybné, že okresný súd na hlavných pojednávaniach urobil všetky dôkazy, ktoré bolo potrebné vykonať, tieto aj správne vyhodnotil, vyhodnotil aj potvrdenia, ktoré za obžalovaného predkladala jeho obhajkyňa, z ktorých vyplýva, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s družkou, žijú skromne a vychovávajú jedného maloletého spoločného syna, druhé dieťa bolo v čase podávania potvrdenia hospitalizované v Nemocnici v Banskej Bystrici.

Obhajkyňa obžalovaného ešte pred vykonaním verejného zasadnutia, v čase, keď bol prvýkrát určený termín odvolacieho konania, ale vzhľadom na vyhlásený núdzový stav, bol krajským súdom termín zrušený, predložila krajskému súdu potvrdenie o tom, že družka obžalovaného I. R. je opätovne tehotná s tým, že posledné vyšetrenie absolvovala dňa 27.01.2021 a ide o potvrdenie, ktoré obhajkyňa súdu predložila na odročenom verejnom zasadnutí dňa 28.01.2021.

Krajský súd si okrem toho ešte sám zaobstaral aj nový odpis z RT na obžalovaného I. R., z ktorého skutočne vyplýva, že tento už bol celkom 8-krát súdne trestaný, naposledy a to až trikrát v roku 2019, z toho jedenkrát pre zanedbanie povinnej výživy k podmienenému trestu odňatia slobody na 1 rok a 6 mesiacov, so skúšobnou dobou na 2 roky do 02.07.2021, teda danej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia a dvakrát bol odsúdený v roku 2019 pre prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b/ , ods. 3 písm. a/ Tr. zák. za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, kde súd pri poslednom odsúdení upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na predchádzajúce podmienené odsúdenie.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajkyňa obžalovaného predložila, tak ako to uvádzala aj vo svojom záverečnom návrhu, potvrdenie ÚPSVaR Rimavská Sobota, že obž. R. nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, zároveň predložila rozhodnutie ÚPSVaR Rimavská Sobota, že sa obž. I. R. odníma rodičovský príspevok od 1.1.2021 v sume 270,- € a to z toho dôvodu, že matke maloletého dieťaťa P. X., teda družke obž. I. R., bolo opatrením úradu práce odňaté predchádzajúce dieťa matke a zverené do starostlivosti starej matke a z tohto dôvodu preto im bol odňatý rodičovský príspevok. Taktiež z potvrdenia ÚPSVaR Rimavská Sobota vyplýva, že I. R. je vedený v evidencii uchádzačov, avšak nepoberá žiadny príspevok.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku sa týmito skutočnosťami dôsledne zaoberal a keďže otázku viny nerobil spornou ani obžalovaný a ani okresný prokurátor, ani krajský súd sa otázkou viny nezaoberal, ale venoval sa len tomu, či dôvody, pre ktoré okresný súd obžalovanému uložil trest povinnej práce, napriek tomu, že sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, sú relevantne správne alebo či má pravdu okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, že treba obžalovanému ukladať nepodmienený trest za takto zistenú vinu.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozsudku podrobne uviedol, aké úvahy ho viedli k tomu, že obžalovanému napriek tomu, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uložil trest povinnej práce, krajský súd aj po zhodnotení dokladov, ktoré súdu predložila po doručení odvolacieho spisu obhajkyňa obžalovaného, konštatuje, že na nápravu a prevýchovu obžalovaného stačí aj trest povinnej práce, ktorý bude musieť obžalovaný vykonať, už aj s ohľadom na to, že prichádza do úvahy, vzhľadom k tomu, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, premena predtým uloženého podmieneného odloženého trestu odňatia slobody.

Za týchto okolností je preto krajský súd toho názoru, že napadnutý rozsudok je potom vo všetkých jeho výrokoch správny a zákonný, s odvolaním okresného prokurátora sa nestotožnil a preto toto odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. pomerom hlasov 3:0 zamietol.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.